

FJÄRDE VECKAN I ADVENT
MÅNDAG DEN 21 DECEMBER

Läsning

Höga V 2:8-14

Hör, där är min vän!
Ja, där kommer han,
springande över bergen,
hoppande fram på höjderna.
Lik en gasell är min vän eller lik en ung hjort.
Se, nu står han där bakom vår vägg,
han blickar in genom fönstret, han skådar genom gallret.
Min vän börjar tala, han säger till mig:
Stå upp, min älskade, du min sköna, och kom hitut.
Ty se, vintern är förbi,
regntiden är förliden och har gått sin kos.
Blommorna visar sig på marken,
tiden har kommit, då vinträden skärs,
och turturduvan låter höra sin röst i vårt land.
Fikonträdet frukter börjar mogna,
vinträden står redan i blom, de sprider sin doft.
Stå upp, min älskade, min sköna, och kom hitut.
Du min duva i bergsklyftan, i klippväggens gömsle,
låt mig se ditt ansikte, låt mig höra din röst,
ty din röst är så ljuv, och ditt ansikte är så vackert.

Nedanstående läsning kan läsas istället för Höga V 2:8-14.

Läsning

Sef 3:14-18a

Jubla, du dotter Sion,
höj glädjerop, du Israel.
Var glad och fröjda dig av allt hjärta,
du dotter Jerusalem.
Herren har tagit bort straffdomarna från dig,
han har röjt din fiende ur vägen.
Herren, som bor i dig, är Israels konung,
du behöver ej mer frukta något ont.
På den tiden skall det sägas till Jerusalem:
»Frukta inte, Sion, låt ej modet falla.
Herren, din Gud, bor i dig,
en hjälte som kan frälsa.
Han gläder sig över dig med lust,
han tiger stilla i sin kärlek,
han fröjdas över dig med jubel.«

Responsoriepsalm

Ps 33:2-3, 11-12, 20-21 (R. 3a)

R. Sjung en ny sång till Herrens ära.

Tacka Herren till lyrans klang,
lovsjung honom till tiosträngad harpa.
Sjung en ny sång till hans ära,
spela skönt med jubelklang. R.

Herrens råd består för evigt,
hans planer från släkte till släkte.
Saligt är det folk vars Gud är Herren,
det folk som han har utvalt till sin arvedel. R.

Vår själ väntar efter Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
I honom gläder sig vårt hjärta,
vi förtröstar på hans heliga namn. R.

Halleluja

V. O Soluppgång, du avglans av Guds härlighet,
du rättfärdighetens Sol:
kom för att lysa över dem
som sitter i mörkret och i dödens skugga.

Evangelium

Luk 1:39-45

Vid den tiden gav sig Maria i väg och skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet. När Elisabet hörde Marias hälsning, sparkade barnet till i henne, och hon fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: »Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig, att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning, sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse.«

TISDAG DEN 22 DECEMBER

Läsning

1 Sam 1:24-28

Hanna tog med sig Samuel till Silo tillsammans med tre tjurar, en efa mjöl och en lägel vin. Så förde hon honom in i Herrens hus i Silo. Men gossen var ännu helt ung. Och de slaktade tjuren och förde så gossen fram till Eli. Och hon sade: »Hör mig, min herre. Så sant du lever, min herre, jag är den kvinna som stod här bredvid dig och bad till Herren. Om denne gosse bad jag. Nu har Herren gett mig vad jag bad honom

om. Därför vill också jag nu ge honom tillbaka åt Herren. Så länge han lever, skall han vara given åt Herren.« Och de tillbad där Herren.

Responsoriepsalm

1 Sam 2:1, 4–8d (R. 1a)

R. Mitt hjärta jublar över Herren.

Mitt hjärta jublar över Herren,
Herren har upphöjt mitt horn.
Min mun öppnas vitt mot mina fiender,
jag gläder mig över din hjälp. R.

Herren bryter sönder hjältarnas bågar,
men de stapplande får rusta sig med kraft.
De som var mätta måste ta lega för bröd,
men de som hungrade hungrar inte mer.
Den ofruktsamma får föda sju gånger om,
men den som var barnrik vissnar bort. R.

Herren dödar och gör levande,
han för ner i dödsriket och upp därifrån.
Han gör fattig och han gör rik,
han slår ner och han reser upp. R.

Han upprättar den ringe ur stoftet,
han lyfter den fattige ur dyn,
han låter honom sitta bredvid furstar,
han låter honom inta en äroplats. R.

Halleluja

V. O jordens Konung, du folkens längtan,
du hörnsten som bryter ned skiljemurarna
och gör allt till ett:
kom och rädda människan, som du danat av jorden.

Evangelium

Luk 1:46–56

Vid den tiden sade Maria:

»Min själ prisar Herrens storhet,
min ande jublar över Gud, min frälsare:
han har vänt sin blick till sin ringa tjänarinna.
Från denna stund skall alla slakten prisa mig salig:
stora ting låter den Mäktige ske med mig,
hans namn är heligt,

och hans förbarmande med dem som fruktar honom
varar från släkte till släkte.
Han gör mäktiga verk med sin arm,
han skingrar dem som har övermodiga planer.
Han störtar härskare från deras troner,
och han upphöjer de ringa.
Hungriga mättar han med sina gåvor,
och rika skickar han tomhänta bort.
Han tar sig an sin tjänare Israel
och håller sitt löfte till våra fäder:
att förbarma sig över Abraham
och hans barn, till evig tid.«

Maria stannade hos Elisabet omkring tre månader och återvände sedan hem.

ONSDAG DEN 23 DECEMBER

Läsning

Mal 3:1–4; 4:5–6

Så säger Herren Gud: Se, jag skall sända ut min ängel, och han skall bereda väg för mig. Och med hast skall han komma till sitt tempel, den Herre som ni längtar efter, ja, förbundets ängel som ni begär, se, han kommer, säger Herren Sebaot. Men vem kan uthärda hans tillkommelses dag, och vem kan bestå, när han uppenbarar sig? Ty han skall vara som en guldsmeds eld och som valkares såpa. Och han skall sätta sig ned och smälta silvret och rena det. Han skall rena Levis söner och luttra dem som guld och silver, och sedan skall de bära fram offergåvor åt Herren i rättfärdighet. Och Judas offergåvor och Jerusalems skall då behaga Herren väl, liksom i forna dagar och i förgångna år.

Se, jag skall sända till er profeten Elia, förrän Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. Och han skall vända fädernas hjärtan till barnen, och barnens hjärtan till deras fäder, för att jag inte, när jag kommer, skall slå landet med tillspillogivning.

Responsoriepsalm

Ps 25:4b–5b, 8–10, 14 (R. jfr Luk 21:28)

R. Vår befrielse är nära.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Alla Herrens vägar är nåd och trofasthet
för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.
De som fruktar Herren blir hans förtrogna,
han inviger dem i sitt förbund. R.

Halleluja

V. O Immanuel, vår Konung med den nya lagen,
du frälsare som folken längtat efter:
kom och fräls oss, Herre, vår Gud.

Evangelium

Luk 1:57-66

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de gladdes sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånades sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom.

TORSDAG DEN 24 DECEMBER

Vid morgonmässan

Läsning

2 Sam 7:1-5, 8b-12, 14a, 16

Då nu kungen satt i sitt hus, sedan Herren hade låtit honom få ro runt omkring för alla hans fiender, sade han till profeten Natan: »Se, jag bor i ett hus av cederträ, medan Guds ark bor i ett tält.« Natan sade till kungen: »Nåväl, gör allt vad du har i sinnet, ty Herren är med dig.« Men om natten kom Herrens ord till Natan. Han sade: »Gå och säg till min tjänare David: Så säger Herren: Skulle du bygga mig ett hus att bo i? Från betesmarken, där du följde fåren, har jag hämtat dig, för att du skulle bli en furste över mitt folk Israel. Och jag har varit med dig på alla dina vägar och utrotat alla dina fiender för dig. Och jag vill göra dig ett namn så stort som de störstas namn på jorden. Jag skall bereda en plats åt mitt folk Israel och plantera det, så att det får bo kvar där utan att vidare bli oroat. Orättfärdiga människor skall inte mer förtrycka det, som det skedde förr i tiden och som det har varit allt från den tid då jag förordnade domare över mitt folk Israel. Och jag skall låta dig få ro för alla dina fiender. Så förkunnar nu Herren för dig, att Herren skall bygga ett hus åt dig. När din tid är ute och du vilar hos dina fäder, skall jag efter dig upphöja den son som skall utgå ur ditt liv. Och jag skall befästa hans kungadöme. Jag skall vara hans fader,

och han skall vara min son. Ditt hus och ditt kungadöme skall bestå inför dig till evig tid. Ja, din tron skall vara befäst för evig tid.«

Responsoriepsalm

Ps 89:2-5, 27, 29 (R. 2a)

R. Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet
och förkunna din trofasthet från släkte till släkte.

Jag bekänner: Din godhet varar i evighet,
din trohet står fast i himlen. R.

»Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte.« R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippa.
Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,
mitt förbund med honom skall stå fast. R.

Halleluja

V. O Soluppgång, du avglans av Guds härlighet,
du rättfärdighetens Sol:
kom för att lysa över dem
som sitter i mörkret och i dödens skugga.

Evangelium

Luk 1:67-79

Vid den tiden fylldes Johannes far, Sakarias, av helig ande och talade profetiska ord:

»Välsignad är Herren, Israels Gud,
som besöker sitt folk och ger det frihet.
Han reser för oss frälsningens horn
i sin tjänare Davids släkt,
så som han för länge sedan lovat
genom sina heliga profeter,
frälsning från våra fiender
och alla som hatar oss.
Han visar barmhärtighet mot våra fäder
och står fast vid sitt heliga förbund,
den ed han svor vår fader Abraham:
att rycka oss ur våra fienders hand
och låta oss tjäna honom utan fruktan,

rena och rättfärdiga inför honom i alla våra dagar.
Och du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.
Så skall hans folk få veta att frälsningen är här
med förlåtelse för deras synder
genom vår Guds barmhärtighet och mildhet.
Han skall komma ner till oss från höjden,
en soluppgång för dem som är i mörkret
och i dödens skugga,
och styra våra fötter in på fredens väg.«

JULTIDEN

Julaftons kväll

Nedanstående läsningar används i mässa som firas på kvällen den 24 december i anslutning till Juldagens första vesper.

Första läsningen

Jes 62:1-5

För Sions skull skall jag inte tystna,
för Jerusalems skull inte tiga,
förrän upprättelsens morgon gryr
och hennes räddning lyser som ett bloss.
Folken skall se din upprättelse,
alla kungar se din härlighet.
Du skall få ett nytt namn,
som Herren själv förkunnar,
du blir en praktfull krona i Herrens hand,
ett kungligt diadem i din Guds händer.
Du skall inte längre kallas »den övergivna«,
ditt land inte längre kallas »den förskjutna«,
utan du skall heta »hon som jag har kär«
och ditt land »den äkta makan«.
Ty Herren har dig kär
och ditt land skall äktas av honom.
Som när en ung man äktar en flicka,
så skall han som bygger upp dig ta dig till äkta,
och som brudgummen gläds åt sin brud,
så skall din Gud glädjas över dig.

Responsoriepsalm

Ps 89:4-5, 16-17, 27, 29 (R. jfr 2a)

R. Jag vill sjunga om Herrens nåd i evighet.

»Jag slöt ett förbund med min utvalde,

min tjänare David gav jag min ed:
Din ätt skall bestå för evigt,
för alla tider befäster jag din tron.« R.

Lyckligt det folk som vet att hylla dig,
Herre, de får vandra i ditt ansiktes ljus.
De gläder sig ständigt över ditt namn
och jublar över din rättfärdighet. R.

»Han skall säga: Du är min fader,
min Gud och min räddande klippa.
För evigt skall jag visa honom nåd,
mitt förbund med honom skall stå fast.« R.

Andra läsningen

Apg 13:16–17, 22–25

När Paulus var i synagogan i Antiochia i Pisidien, reste han sig, gav tecken till tystnad och sade: »Israeliter och ni som fruktar Gud, lyssna på mig. Vårt folks Gud, Israels Gud, utvalde våra fäder. Han gjorde sitt folk stort när de bodde som främlingar i Egypten, och med lyftad arm förde han dem ut därifrån.

Senare upphöjde han David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Jishajs son, en man efter mitt sinne, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'* »

Halleluja

V. I morgon skall synden plånas ut från jorden,
och världens frälsare skall råda över oss.

Evangelium

Matt 1:1–25

Släkttavla för Jesus Kristus, son av David,
som var son av Abraham.
Abraham var far till Isak, Isak till Jakob,
Jakob till Juda och hans bröder,
Juda till Peres och Serach, vilkas mor var Tamar,
Peres till Hesron, Hesron till Ram,
Ram till Amminadav, Amminadav till Nachshon,
Nachshon till Salma, Salma till Boas, vars mor var Rachav,
Boas till Oved, vars mor var Rut,
Oved till Jishaj och Jishaj till David, konungen.

David var far till Salomo, vars mor var Urias hustru,
Salomo till Rehabeam, Rehabeam till Avia,
Avia till Asa, Asa till Joshafat,
Joshafat till Joram, Joram till Ussia,
Ussia till Jotam, Jotam till Achas,
Achas till Hiskia, Hiskia till Manasse,
Manasse till Amon, Amon till Josia
och Josia till Jojakin och hans bröder,
vid den tid då folket fördes bort till Babylon.

Efter bortförandet till Babylon blev Jojakin far till Shealtiel,
Shealtiel till Serubbabel, Serubbabel till Avihud,
Avihud till Eljakim, Eljakim till Asor,
Asor till Sadok, Sadok till Akim,
Akim till Elihud, Elihud till Elasar,
Elasar till Mattan, Mattan till Jakob
och Jakob till Josef, Marias man;
av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Antalet släktled är alltså: från Abraham till David fjorton led, från David till fångenskapen i Babylon fjorton led och från fångenskapen i Babylon till Kristus fjorton led.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.» Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade. Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 1:18–25

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till

genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss). När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade. Han rörde henne inte förrän hon hade fött en son. Och han gav honom namnet Jesus.

25 december

JULDAGEN - KRISTI FÖDELSE

Högtid

Julnattens mässa

Första läsningen

Jes 9:2-7

Det folk som vandrar i mörkret
ser ett stort ljus,
över dem som bor i mörkrets land
strålar ljuset fram.
Du låter jublet stiga,
du gör glädjen stor.
De gläds inför dig
som man gläds vid skörden,
som man jublar när bytet fördelas.
Oket som tyngde dem,
stången på deras axlar,
förtryckarens piska
bryter du sönder,
som den dag då Midjan besegrades.
Stöveln som bars i striden
och manteln som fläckats av blod,
allt detta skall brännas, förtäras av eld.
Ty ett barn har fötts,
en son är oss given.
Väldet är lagt på hans axlar,
och detta är hans namn:
Allvis härskare,
Gudomlig hjälte,
Evig fader,
Fredsfurste.
Väldet skall bli stort,
fredens välsignelser utan gräns
för Davids tron och hans rike.
Det skall befästas och hållas vid makt
med rätt och rättfärdighet

nu och för evigt.
Herren Sebaots lidelse
skall göra detta.

Responsoriepsalm

Ps 96:1-3, 11-13 (R. jfr Luk 2:11)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 663**. När den läses används följande text:*

R. I dag är en frälsare född åt oss. Han är Messias, Herren.

Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång,
 sjung till Herrens ära, hela världen!
Sjung till Herrens ära, prisa hans namn,
 ropa ut hans seger dag efter dag! R.

Förkunna hans ära bland folken,
 bland alla människor hans under! R.

Må himlen fröjdas och jorden jubla,
 havet brusa och allt det rymmer,
 marken och allt den bär må glädja sig. R.

Då skall alla träd i skogen jubla
 inför Herren – se, han kommer,
 se, han kommer för att råda över jorden,
råda rättvist över världen,
 råda trofast över folken. R.

Andra läsningen

Tit 2:11-14

Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor. Den lär oss att säga nej till ett gudlöst liv och denna världens begär och att leva anständigt, rättrådigt och fromt i den tid som nu är, medan vi väntar på att vårt saliga hopp skall infrias och vår store gud och frälsare Kristus Jesus träda fram i sin härlighet. Han har offrat sig själv för oss, för att friköpa oss från alla synder och göra oss rena, så att vi blir hans eget folk, uppfyllt av iver att göra vad som är gott.

Halleluja

Luk 2:10-11

V. Jag bär bud till er om en stor glädje:
i dag har en frälsare fötts åt er, han är Messias, Herren.

Evangelium

Luk 2:1-14

Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivnas. Det var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien. Alla gick då för att skattskrivna sig, var och en till sin stad. Och

Josef, som genom sin härkomst hörde till Davids hus, begav sig från Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad Betlehem, för att skattskrivna sig tillsammans med Maria, sin trolovade, som väntade sitt barn.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärgen.

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfäran. Men ängeln sade till dem: »Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba.« Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

»Ära i höjden åt Gud
och på jorden fred åt dem han har utvalt.«

Julottans mässa

Första läsningen

Jes 62:11-12

Herren förkunnar över hela jorden:
Säg till dotter Sion:
Se, din räddare kommer.
Sin segerlön har han med sig,
de han vunnit går framför honom.
De skall kallas »det heliga folket«,
»de som Herren befriat«,
och du skall heta »den man söker sig till«,
»staden som aldrig blir övergiven«.

Responsoriepsalm

Ps 97:1, 6, 11-12

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 664. När den läses används följande text:

R. I dag har ett ljus gått upp över oss:
Herren, Frälsaren, är född.

Herren är konung! Må jorden jubla,
de fjärran kusterna glädja sig.
Himlen förkunnar hans rättfärdighet,
hans härlighet skådas av alla folk. R.

Ljus bryter fram för de rättfärdiga
och glädje för de redbara.
Ni rättfärdiga, gläd er över Herren

och prisa hans heliga namn. R.

Andra läsningen

Tit 3:4-7

När Guds, vår frälsares, godhet och kärlek till människorna blev uppenbara räddade han oss – inte därför att vi gjort några rättfärdiga gärningar utan därför att han är barmhärtig – och han gjorde det med det bad som återföder och förnyar genom den helige Ande. Genom Jesus Kristus, vår frälsare, har han låtit Anden strömma över oss, för att vi genom Guds nåd skall bli rättfärdiga och, så som det är vårt hopp, vinna evigt liv.

Halleluja

Luk 2:14

V. Ära i höjden åt Gud
och på jorden fred åt dem han har utvalt.

Evangelium

Luk 2:15-20

När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: »Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta.« De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. När de hade sett det berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem.

Juldagens mässa

Första läsningen

Jes 52:7-10

Härligt är att höra budbärarens steg
när han kommer över bergen,
han som bär bud om seger,
som ropar ut goda nyheter,
bär bud om räddning
och säger till Sion: »Din Gud är konung!«
Hör, dina väktare ropar och jublar.
Med egna ögon ser de
hur Herren vänder åter till Sion.
Brist ut i jubel, Jerusalems ruiner,
Herren tröstar sitt folk och friköper Jerusalem.
Herren visar sin makt och helighet inför alla folk,
hela jorden skall se hur vår Gud räddar oss.

Responsoriepsalm

Ps 98:1-6 (R. jfr 3c)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 665. När den läses används följande text:

R. Herren kommer, och hela världen får skåda frälsningen.

Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång,
ty han har gjort underbara ting.
Han vann seger med sin starka hand,
med sin heliga arm. R.

Herren har visat att han räddar,
folken fick skåda hans seger.
Med godhet och trofasthet
har han tänkt på Israels folk.
Hela jorden har sett att vår Gud räddar. R.

Hylla Herren, hela världen,
brist ut i jubel och sång!
Sjung till lyra för Herren,
låt lyrans strängar klinga!
Blås i trumpeter och horn,
hylla konungen, Herren! R.

Andra läsningen

Heb 1:1-6

Många gånger och på många sätt talade Gud i forna tider till våra fäder genom profeterna, men nu vid denna tidens slut har han talat till oss genom sin son, som han har insatt till att ärva allting liksom han också har skapat världen genom honom. Och han, som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften i sitt ord, har renat oss från synden och sitter på Majestätets högra sida i höjden. Han har blivit lika mycket mäktigare än änglarna som det namn han har fått i arv är förmer än deras. Ty aldrig har Gud sagt till någon ängel: *Du är min son, jag har fött dig i dag*, eller: *Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son*. Och när han låter sin förstfödde son träda in i världen säger han: *Alla Guds änglar skall hylla honom*.

Halleluja

V. Helig är denna dag,
ty i dag har Ljuset gått upp över världen.
Kom, låt oss tillbedja Herren.

Evangelium

Joh 1:1-18

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt

som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det kom en man som var sänd av Gud, hans namn var Johannes. Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, så att alla skulle komma till tro genom honom. Självt var han inte ljuset, men han skulle vittna om ljuset.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning. Johannes vittnar om honom och ropar: »Det var om honom jag sade: Han som kommer efter mig går före mig, ty han fanns före mig.«

Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd. Ty lagen gavs genom Mose, men nåden och sanningen har kommit genom Jesus Kristus. Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Joh 1:1-5, 9-14

I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Och Ordet blev människa och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning.

TISDAG DEN 26 DECEMBER

STEFANOS, DEN FÖRSTE MARTYREN

Fest

Läsning

Apg 6:8-10; 7:54-60

Stefanos var fylld av nåd och kraft och gjorde stora under och tecken bland folket. Då uppträdde några medlemmar i den synagoga som kallades De frigivnas (dit hörde

folk från Kyrene, Alexandria, Kilikien och Asien) och började disputera med Stefanos. Men de kunde inte hävda sig mot visdomen och anden i det han sade.

När de hörde detta blev de så ursinniga på Stefanos att de skar tänder. Men fylld av helig ande riktade han blicken mot himlen och såg Guds härlighet och Jesus som stod på Guds högra sida, och han sade: »Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida.« Då ropade de högt och höll för öronen, och alla störtade sig över honom på en gång och släpade ut honom ur staden för att stena honom. Vittnena lade sina mantlar framför fötterna på en ung man som hette Saul. Så stenade de Stefanos, som åkallade Herren och sade: »Herre Jesus, ta emot min ande.« Han föll på knä och ropade högt: »Herre, ställ dem inte till svars för denna synd.« Med de orden dog han.

Responsoriepsalm

Ps 31:3c-4, 6, 8ab, 16b-17 (R. 6a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 628. När den läses används följande text:

R. Herre, i din hand befaller jag min ande.

Var mig en fast klippa, en borg till min frälsning.

Ty du är mitt bergfäste och min borg,
och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig. R.

I din hand befaller jag min ande,

du räddar mig, Herre, du trofaste Gud.

Jag vill fröjda mig och vara glad över din nåd,
att du ser till mitt lidande. R.

Rädda mig från mina fienders hand och mina förföljare,

låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
fräls mig genom din nåd. R.

Halleluja

Ps 118:26-27

V. Välsignad vare han som kom i Herrens namn.

Herren är Gud, och han gav oss ljus.

Evangelium

Matt 10:17-22

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Akta er för människorna. De skall utlämna er åt domstolar, och de skall piska er i sina synagogor. Och ni kommer att ställas inför ståthållare och kungar för min skull och stå som vittnen inför dem och hedningarna. Men när man utlämnar er, bekymra er då inte för hur ni skall tala eller vad ni skall säga. Ty i det ögonblicket kommer det ni skall säga att läggas i er mun, och det är inte ni som talar, utan er faders ande talar genom er. Broder skall skicka

broder i döden, och en far sitt barn. Barn skall göra uppror mot sina föräldrar och bringa dem om livet. Ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut till slutet skall bli räddad.«

SÖNDAG DEN 27 DECEMBER

DEN HELIGA FAMILJEN

Fest

Första läsningen

1 Mos 15:1–6; 21:1–3

Herrens ord kom i en syn till Abram. Han sade: «Var inte rädd, Abram! Jag är din sköld. Du skall bli rikt belönad.» Abram sade: »Herre, min Gud, vad är det du vill ge mig? Jag går ju bort barnlös och Elieser från Damaskus ärver mitt hus.» Och han sade: »Du har inte låtit mig få några barn, och därför blir det min tjänare som ärver mig.» Men Herrens ord till honom löd: »Det blir inte han som ärver dig utan en av ditt eget blod.» Och Herren förde honom ut och sade: »Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan! Så talrika skall dina ättlingar bli.» Abram trodde Herren, och därför räknade Herren honom som rättfärdig.

Herren glömde inte sitt löfte till Sara utan gjorde med henne så som han hade sagt. Hon blev havande och födde en son åt Abraham på hans ålderdom, vid den tid som Gud hade förutsagt. Abraham gav sin nyfödde son, den som Sara fött honom, namnet Isak.

Responsoriepsalm

Ps 105:1–6, 8–9 (R. 7a, 8a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 669. När den läses används följande text:

R. Han är Herren, vår Gud.
För evigt minns han sitt förbund.

Tacka Herren, åkalla honom,
berätta för folken om hans verk!
Sjung och spela till hans ära,
tala om alla hans under! R.

Prisa stolt hans heliga namn,
de som söker Herren må glädja sig.
Sök er till Herren och hans makt,
träd ständigt fram inför honom. R.

Tänk på de under han har gjort,
hans tecken och hans domslut,
ni barn till Abraham, hans tjänare,
söner till Jakob, hans utvalde. R.

För evigt minns han sitt förbund,

i tusen släktled det bud han gav,
förbundet han slöt med Abraham
och sin ed till Isak. R.

Andra läsningen

Heb 11:8, 11-12, 17-19

I tro lydde Abraham när han blev kallad. Han drog bort till ett land som skulle bli hans, och han drog bort utan att veta vart han skulle komma. I tro fick han kraft att avla en son, fast han, liksom Sara, var överårig. Han litade på den som hade gett löftet. Därför fick han, denne ende man som dessutom var så gott som död, en avkomma talrik som stjärnorna på himlen och de oräkneliga sandkornen på havsstranden. I tro bar Abraham fram Isak som offer när han sattes på prov. Sin ende son var han beredd att offra, han som hade tagit emot löfena och till vilken Gud hade sagt: *Det är Isaks ättlingar som skall föra ditt namn vidare.* Han sade sig att Gud hade makt att till och med uppväcka döda. Från de döda fick han också, bildligt talat, sonen tillbaka.

Halleluja

Jfr Heb 1:1-2

V. Han som talade till fäderna genom profeterna
har nu i tidens fullbordan talat till oss i Sonen.

Evangelium

Luk 2:22-40

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den heliga anden hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.
Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också

genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Ashers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 2:22, 39–40

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog de honom till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren. När de så hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag, återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

ALTERNATIVA LÄSNINGAR

Första läsningen

Syr 3:2–6, 12–14

Herren har gett fadern myndighet över barnen
och fastställt moderns rätt gentemot sönerna.
Synder sonas när man vördar sin far,
och att ära sin mor är som att samla skatter.
Den som vördar sin far skall få glädje av egna barn,
och när han ber skall hans bön bli hörd.
Den som ärar sin far får ett långt liv,
och den som lyder Herren är sin mor till tröst.
Mitt barn, ta hand om din far när han blir gammal,
och vålla honom ingen sorg så länge han lever.
Ha överseende om hans förstånd försvagas,
och förakta honom inte, du som är i din fulla kraft.
Godhet mot en far kommer inte att glömmas;
den bygger upp vad dina synder rivit ner.

Responsoriepsalm

Ps 128 (R. 1)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 683**. När den läses används följande text:*

R. Lycklig den som fruktar Herren

och vandrar på hans vägar.

[Lycklig den som fruktar Herren
och vandrar på hans vägar.]
Du skall njuta frukten av din möda.
Lycklig du! Det skall gå dig väl. R.

Som en vinstock som bär frukt är hustrun i ditt hus,
som plantor av olivträd är barnen kring ditt bord. R.

Så blir den man välsignad som fruktar Herren.
Må Herren välsigna dig från Sion,
så att du får se Jerusalems lycka i alla dina dagar
och får se barn till dina barn. R.

Andra läsningen

Kol 3:12-21

Som Guds utvalda, heliga och älskade skall ni klä er i innerlig medkänsla, vänlighet, ödmjukhet, mildhet och tålamod. Ha fördrag med varandra och var overseende om ni har något att förebrå någon. Liksom Herren har förlåtit er skall också ni förlåta. Men över allt detta skall ni ha kärleken, det band som ger fullkomlighet. Låt Kristi frid råda i era hjärtan, den som ni kallades till som lemmar i en och samma kropp. Visa er tacksamhet. Låt Kristi ord bo hos er i hela sin rikedom och med all sin vishet. Lär och vägled varandra, med psalmer, hymner och andlig sång i kraft av nåden, och sjung Guds lov i era hjärtan. Låt allt vad ni gör i ord eller handling ske i herren Jesu namn och tacka Gud fadern genom honom.

Ni kvinnor, underordna er era män, som det anstår kristna. Ni män, älska era hustrur och var inte elaka mot dem. Ni barn, lyd era föräldrar i allt, ty så bör det vara bland kristna. Ni fäder, reta inte upp era barn, då tappar de modet.

Halleluja

Kol 3:15a, 16a

V. Låt Kristi frid råda i era hjärtan,
låt Kristi ord bo hos er i hela sin rikedom.

Evangelium

Luk 2:22-40

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag tog föräldrarna Jesus till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den heliga anden hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in

med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

»Herre, nu låter du din tjänare gå hem,
i frid, som du har lovat.
Ty mina ögon har skådat frälsningen
som du har berett åt alla folk,
ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna
och härlighet åt ditt folk Israel.«

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Ashers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 2:22, 39–40

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag, tog de honom till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren. När de så hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag, återvände de till sin hemstad Nasaret i Galileen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom.